

Mee denken?

Doop in plaats van de besnijdenis

Waar staat in de Bijbel dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is? Waarom is de volwassendoop niet beter? Er staat toch: die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden? Dus eerst geloven en dan dopen?

Er staat inderdaad nergens letterlijk in de Bijbel dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen, wel in ons doopformulier. Al staat iets niet letterlijk in de Bijbel daarom kan het toch wel waar en goed zijn. Het woord 'drieënheden' komt ook niet voor in de Bijbel. Toch is de leer van de drieënheden voluit bijbels. Er staat ook nergens letterlijk in de Bijbel dat het avondmaal in de plaats van het pascha gekomen is.

De Bijbel leert het ons

Toch vinden we in de Bijbel wel een gedeelte waarin de apostel Paulus de doop en de besnijdenis verbindt. In Kolossensen 2:11 en 12 maakt hij duidelijk dat het én in de doop én in de besnijdenis gaat over de uittrekking van het lichaam der zonde en de opwekking uit de geestelijke dood. Dit gebeurt door de werking Gods 'door de besnijdenis van Christus, zijn ze met Hem begraven in de doop'. Hij zegt dan ook dat deze zegen alleen verkregen wordt door het geloof. Naast dit bewijs uit de Bijbel zijn het vooral twee andere dingen die ons leren dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen. Ten eerste vormt het verbond in het Oude en Nieuwe Testament een eenheid. En verder moeten we vooral ook letten op de praktijk die de apostelen toepasten.

Oude en Nieuwe Testament: hetzelfde verbond

In Israël moest een jongetje op de achtste dag het teken van Gods verbond ontvangen; het moest dan besneden worden. Dat had de Heere al aan Abraham opgedragen (Genesis 17). Wij kennen de besnijdenis niet meer.

Alle bloedige ceremoniën (zoals offers, pascha, besnijdenis) zijn met de komst van de Heere Jezus door Hem vervuld en daarmee afgeschaft. Maar daarmee is Gods verbond niet afgeschaft. Juist niet. Gods verbond strekte zich in het Oude Testament alleen uit tot Israël. Maar in het Nieuwe Testament horen daartoe zowel Joden als heidenen. Paulus schrijft in Efeze 2 (11-13, 19) dat de Efeziërs eertijds vervreemd waren van de verbonden der belofte, maar dat zij nu nabij gekomen zijn, en medeburgers en huisgenoten geworden zijn. En van dat verbond is in het Nieuwe Testament de doop het teken en zegel, zoals de besnijdenis dat was onder het Oude Testament.

Kinderen horen er ook bij

Zo hebben de apostelen dat ook in praktijk gebracht meteen vanaf pinksteren. Petrus spreekt dan tot hen die verslagen zijn van hart en toch naar de Heere vragen. Hij zegt dan dat hun de belofte (dat is de belofte van Gods verbond) toekomt *en hun kinderen* (Handelingen 2:39). Zo lezen we ook steeds in Handelingen dat gezinnen gedoopt werden. *Lydia en haar huis* (16:15), *de stokbewaarder en al de zijnen* (16:33), het huisgezin van Stefanus (1 Korinthe 1:16). Als wij over een gezin spreken, bedoelen we niet alleen de volwassenen, maar ook de kinderen. Zo gaat het bij het verbond en in de gemeente Gods ook niet alleen om de volwassenen, ook de kinderen horen erbij. De Heere sprak Zelf met Abraham over 'een eeuwig verbond om u te zijn tot een God en uw zaad na u'.

Niet automatisch

Natuurlijk is het waar dat we niet automatisch een kind van God zijn als we gedoopt zijn. Het doopformulier begint met te zeggen dat 'wij met onze kinderen in zonden ontvangen en geboren en daarom kinderen des

toorns zijn, zodat wij in het rijk van God niet kunnen komen tenzij wij van nieuws geboren worden'. Ook kinderen des verbonds moeten een nieuw hart krijgen. Tussen haakjes: bid jij erom of de Heere je dat geven wil? Maar dat was ook in het Oude Testament zo. Niet alle Israëlieten die waren besneden, waren ook kinderen van God. De Heere hield hen ook niet allemaal voor bekeerde mensen. Zo lezen we in Deuteronomium 10:16 en 30:6 en ook in Jeremia 4:4 dat juist de Israëlieten de besnijdenis des harten (de wedergeboorte) nodig hebben.

Eerst geloof, dan doop

Maar, zo vraagt jij: „Is de volwassendoop niet beter? Er staat toch: die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn?” Deze tekst staat bij het zendingsbevel (Markus 16:15 en 16). In de zendingssituatie beginnen we natuurlijk niet meteen met het dopen van kinderen. Eerst wordt daar het Woord gepredikt en als door de Heilige Geest er dan mensen tot bekering komen en van hun geloof belijdenis mogen en willen doen, dan worden zij ook gedoopt. En ook hun kinderen mogen dan gedoopt worden. Precies zoals we dat lezen in het boek Handelingen. En wanneer de kerk dan zo eenmaal gevormd is, worden steeds de kinderen gedoopt.

Verbondswraak en verbondszegen

Als we de kinderen niet zouden dopen, zouden we Gods verbond verbreken (zie maar Genesis 17:14). Want de Heere heeft recht op onze kinderen. Hij wil ook in het bijzonder dat zij tot Hem komen (Markus 10:16). Wij mogen de kinderen daarvan niet uitsluiten. Kinderen en jongeren (en ook ouderen) mogen ook zichzelf daarvan niet uitsluiten. Hoe je dat zou kunnen doen? Door de Bijbel dicht te laten, door werelds te gaan leven, door met de kerk te breken. Dat zou heel erg zijn, want dan bedreigt God Zijn verbondswraak. Zoek toch de verbondszegen. Bij de Heere; als een onwaardige. Vraag of Hij je bekeren wil en Zijn zegen, die wij niet verdienen – wel steeds weer verzondigen – om Jezus' wil geven wil. Hij werkt nog als de God des verbonds. „Ook zal eeuw in, eeuw uit, het nageslacht Zijn grootheid zingen”.

Capelle aan den IJssel ds. P. Mulder